

Notat om vandværkets skattepligt

En medarbejder i Danske Vandværker mener, at vandværker, som køber vandet af et nabovandværk for at distribuere det til sine forbrugere uden at have egne borer og vandbehandlingsanlæg (kaldes i nogen sammenhænge for et distributionsvandværk), skal aflevere selvangivelse og formodentlig på sigt betale selskabsskat.

Synspunktet har medført følgende tekst på Danske Vandværkers hjemmeside

<https://danskevv.dk/viden-om/okonomi/skat-hvornar-skal-vandvaerker-betale-skat/>

Vandværket skal i skattemæssig henseende anses at være et vandværk. Det vil sige, at der skal være en "egenproduktion". Et vandværk som alene køber vand og distribuerer dette anses i skattemæssig sammenhæng ikke for at være et vandværk.

Synspunktet er foranlediget af en afgørelse fra Ligningsrådet fra 12. december 2000

LR2001.99/00-4029-00074 - SKM2001.555.LRSKATLR

<https://skat.dk/skat.aspx?oID=142281>

Sagen vedrørte et aktieselskab, ejet af 5 kommuner, som skulle købe vand af 7 producerende vandværker og sælge vandet til en af kommunerne, hvor behovet var for stort i forhold til kommunens egne borer. Det omhandlede aktieselskab skulle ikke eje ledningerne, vandet skulle flyttes fra produktionsområdet til forbrugsområdet i, det producerede ikke vand og det havde ikke nogen slutforbrugere.

SKAT (dengang Told- og Skattestyrelsen) starter i sin argumentation overfor Ligningsrådet for, at aktieselskabet skal være skattepligtigt med, at det ikke er hensigten af aktieselskabet skal indvinde vand og viderefordre dette til slutbrugerne.

Derefter forsøger SKAT at gætte sig frem til, hvad lovgiverne mente med ordet "vandværk" i 1960 da selskabsskatteoven blev vedtaget med en undtagelse for vandværket. SKAT konstaterer at der ikke findes en klar definition af, hvad et vandværk er, men at hvis det producerer vand kan det med rimelig sikkerhed siges af være omfattet af begrebet "vandværk" i 1960'erne. Derimod mener SKAT ikke at et anlæg, der alene fordeler vand var omfattet af begrebet vandværk i 1960'erne.

SKAT argumenterer som 3. punkt for, at der ikke historisk (i 1960'erne) har været rene fordelingsanlæg, fordi den slags samarbejder dengang var organiseret som fælleskommunale enheder eller interessentskaber.

Selve Ligningsrådets afgørelse på spørgsmålet var på 3 ord:

"Ligningsrådet tiltrådte indstillingen" (fra SKAT om at aktieselskabet var skattepligtigt).

Det er således ikke til at se af Ligningsrådets afgørelse, hvilke af SKAT's argumenter det har lagt vægt på. Om det var afgørende, at aktieselskabet ikke havde nogen slutforbrugere, om det var afgørende, at SKAT mente, at i 1960'erne havde alle vandværker egen produktion af vand, eller om det var afgørende at fordelingsanlæg indsat imellem 2 eller flere vandværker ikke eksisterede som selvstændige juridiske enheder i 1960'erne.

8 år efter afgørelsen fra Ligningsrådet blev skattefritagelsen skrevet om. Tidligere har det fremgået af selskabsskatteovens § 3 stk. 1, nr. 4, hvor vandværker stod sammen med havne, lufthavne, gas- og fjernvarmeværker (og tidligere elværker). I 2009 blev tilføjet et nyt § 3 stk. 1, nr. 4a til selskabsskatteoven som omhandler "vandforsyningselskaber, der ikke er omfattet af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold" - dvs. selskaber som leverer under 200.000 m³ vand årligt. Hvor der før var en vis sproglig argumentation for, at et vandværk ligesom et jernværk, et kalkværk, et elværk eller et fjernvarmeværk kræver en produktion, som et distributionsvandværk ikke har, har det sprogligt siden 2009 drejet sig om forsyning, der normalt forbindes med at levere varer frem til forbrugeren og ikke med fremstilling af varer.

Medarbejderen i Danske Vandværker lægger stor vægt på den 17 år gamle afgørelse, men det gør SKAT åbenbart ikke. Danske Vandværker har ikke kendskab til tilfælde hvor SKAT i de forløbne 17 år har brugt afgørelsen overfor et distributionsvandværk, og Danske Vandværker kender slet ikke til distributionsvandværker, som er skattepligtige uden at være omfattet af skattepligten i vandsektorloven, fordi de leverer over 200.000 m³.

I Danske Vandværkers medlemsblad Vandposten fra november 2018

https://danskevv.dk/wp-content/uploads/2018/11/vandposten_november_2018.pdf

omtales forholdet også på side 11. Dog sjeskes det lidt og afgørelse siges at være fra 2004 i stedet for 2000.

Vi har igen kommunikeret med Danske Vandværker, som igen bekræfter, at det eneste grundlag de bygger på, er Ligningsrådets afgørelse fra december 2000, og at Danske Vandværker stadig ikke er vidende om distributionsvandværker udenfor vandsektorloven, som er Skat anser for skattepligtige.

4/1 2019 Morten Christensen